

BÀI ĐỀ THI SỐ 18

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 07, 15 Tháng 11 2017 07:42 -

TỔ T N NG

Có những mảnh kí ức dù thời gian đã trôi qua rất lâu những lòng người lại như rõ mồn một
giống như chuyến về a mẹ xa y ra.

Trời chiều đã tắt nắng những đâu đó trong lòng dù cho là góc khuất vẫn luôn có lưu giữ một
chút

lạ

lòng

đó cho

người có cảm thấy như hàng hèn.

Và m

ở khi lòng

người hoài

cảm về

vùng kí

ở c

xa

xưa

thì cũng là lúc ta như sống lại một khoảnh khắc trở lại thanh thản, u hoài với lòng cảm về thời gian

Những người nghèo dân nghèo sống với niềm tin, chết với niềm tin, họ như đám cỏ bình yên dưới nắng, gió
g lên sóng gió thổi về phe phẩy cùng gió đông
. Ch

BÀI ĐỀ THI SỐ 18

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:42 -

Có ai từng qua cơn bão táp mới

thực sự thấu hiểu

hết đời cái

kiên cường

ngọn mồi của nhộng con người suốt cuộc đời làm bạn với sóng gió biển khơi.

Hôm nay trời nắng nhẹ, khí trời yên ả. Mà một khi khí trời lặng gió bao nhiêu thì nỗi lo lắng càng chông chênh bấy nhiêu. Theo kinh nghiệm của người xưa, ngoài khơi bão càng lớn trong biển gió lại càng yên. Biển hút hết gió rồi, trong này yên ả, và đó là dấu báo bão to.

Trời cũng thật bất ngờ đưa người, nắng nhẹ nhè nhẹ rồi cơn bão lại đến, nắng qua bão số đến, đó như là điểu không thể chờ đợi của tự nhiên, trước khi bão thổi trời sẽ có nắng bởi hôm nay đang cuối tháng 11 đầu tháng 12 lúc mà những cơn bão hay gặp trời nhất.

Khi nhận được thông tin bão đang tiến đến vào lãnh thổ Việt Nam, mọi tôi buồn và tôi cũng chông chênh vui mừng, tôi và mọi nhìn nhau, cứ lúc nghe tin mùa mưa bão thổi tôi lại không làm được cảm xúc, nỗi niềm thật mà rồi xuông, rồi đến khi tôi cảm nhận được trong chén cơm trưa lòng tôi buồn man mác, tôi phải giúp mọi những việc linh tinh rồi ngồi bên bà như mọi người phở nào xưa tan đi bất ngờ những người thân, mọi tôi yêu quý vì mọi nên tôi phải mọi nh mọi. Ngồi bên bà lâu, tôi cảm nhận khỏe mạnh cay cay

y

chỉ biết âm thầm nói “Là bão nữa rồi”. Có những đôi mắt đau đớn nhưng mọi không phải chôn những lúc ta nhớ mọi những đến nó, mọi nghĩ đến nó mà ngay cả khi ta đã thảnh thơi và chìm vào giấc ngủ những nó vẫn hiện lên.

Năm nay, khi mùa mưa bão lại sắp tới, ba nói:

- Chuyện này ba phải tranh thủ ra khơi đánh bắt cá để bao nhiêu còn để cho mùa đông tới đây chớ không là cứ nhà phải ăn cơm, có khi cứ cơm mà không có ăn. Lần này kiếm chắc để gì còn phải mua một cái tivi để vui nhà.

BÀI D THI S 18

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:42 -

Ba tôi nói nháy, khuôn mặt ông hiên rõ nỗi lo, ...rời ngày mai ông cùng bác T lên thuyên ra khơi. Ba tôi cùng bác T và những anh em trong xóm rủ nhau ra khơi.

Chính lúc ấy trời đem bi thảm xuống trời.

Ba tôi và mấy người ra khơi chưa được bao lâu, tối chong 6-7 hôm, vẫy mà sau đó đài thông báo bão trời. Khi nghe tin trong lòng hiên lên nỗi bất an, run đần nỗi chong dám ăn chong dám thay nhau canh trực tin “tức rời” tối người thân công nhong là giây phút khó chong u nhong t lo lóng nhong t, mấy công xúc bất an hòng u nhong đòng đòng vào lúc này.

Hai tiếng trôi qua...ba...bốn... rời cuời cùng nhong đòng tin trú bão an toàn tối bác tròng ng thôn.

- Này mông đâu rời?
- Dông mông con mông chong y ra vông n hái rau bác , tàu ba con và mông người sao rời, con lo quá.
- Ờn rời, mông người Ờn rời, bác chong y qua đây đòng báo tin này đây.
- Dông, con mông ng quá bác ời!

Tôi công trông chong nhong tin này, bác tròng ng thôn nói vông tôi rời tranh thong chong y qua nhà mông người xung quanh, vì chong n này trong xóm tôi nhong u người ra khơi lóng, lúc mông tôi bong rong rau vào, tôi nói:

-Mông ời, chong n tàu công a ba an toàn rời. Ba nói không vào đòng công đòng t liông, bão đã tòng sát rời, mông lo nhà công a công n thong, ba nói vong y, bác tròng ng thôn mông qua nói đây mông.

BÀI D THI S 18

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:42 -

Nhưng,... Sau khi thông báo đã tắt rồi không phải đây là lần đầu ba tôi gặp bão khi đang đi đánh cá, nhưng lần này cảm giác bất an trong lòng, nhưng lần khác khi nghe nói “an toàn” tôi đầu cảm thấy nhưng lần này thì...

Lúc này, không phải trong làng tôi ai cũng có tivi, nhà tôi không có, chỉ có nhà bác T và hai ba người là có, xóm tôi nghèo lắm.

Đêm hôm ấy, mẹ tôi qua nhà bác T canh trực tin, đài báo bão đổ bộ vào khu vực tôi đang ở nên mẹ tôi tranh thủ chạy qua xem tin tức rồi về với tôi.

- Mẹ ơi, đài báo bão lúc nào sẽ vào?

- Tầm 2 hay 3 giờ nữa con à, con ra giúp mẹ chuyển cái cửa thôi!

Tôi cùng mẹ chuyển cửa xong rồi vào nhà, hai mẹ con tôi nằm trên mat tẩm ván, rồi tôi thiu thiu ngủ lúc nào không hay, đến 2 giờ hơn tôi giật mình dậy khi lay cánh tay mẹ.

- Bão cửa thổi hỏng mẹ?

Mẹ lấy tay xoa xoa trán tôi, rồi bà im lặng.

- Mẹ ơi hay là mẹ xem lần rồi, có khi có khi không phải.

Mẹ vẫn im lặng.

BÀI D THI S 18

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:42 -

Trong lòng tôi, cảm giác bất an lồi lõm, tôi nằm im không nghe được tiếng a, cứ trông cho trời mau sáng.

-Mẹ! trời sáng cho con qua nhà bác Tí xem tin báo bão sao rồi nha, con cứ thấy lo lo mà.

Mẹ tôi đáp:

-Ồ, trời sáng rồi qua.

Tôi cứ trông cho trời gian qua thật nhanh và tôi cứ liên tục xem giờ nhé ng cũng không thấy bão, mà tôi cũng trăn trăn, chỉ mong cho trời mau sáng...

4 giờ ...4 giờ 15...4 giờ 50...5 giờ ...5 giờ 15, tôi cứ liên tục coi giờ nhé vầy, cứ như không thể

ch

thêm

nhà. Mẹ tôi run run cảm thấy chiếc đèn pin qua nhà bác Tí, tôi cũng vội chạy theo. Qua đống nôi thấy bác Tí và mẹ tôi ngồi ở đống đang hoảng loạn, có lẽ lúc này là lúc tôi muộn bão ngay lập tức đổ vào đây nhất vì có thể nó đi lệch hướng nó đi là nơi mẹ tôi ngồi trong xóm và ba tôi đang trú ở đó, tôi nghĩ nhé vầy. Tí hi vọng đây không nên được. Một vài tiếng sau nghe tiếng tróc bình báo vầy, họ nói cơn bão đã đi hướng và họ đã mất tín hiệu đã liên lạc, nghe tin mẹ tôi nghe như sụp đổ.

- Mẹ ơi! Ba sao rồi?

Tôi hi vọng được chuyển gì đang xảy ra, nhưng ngay lúc này chỉ thấy ra được một câu nhé vầy.

BÀI D THI S 18

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 11, 15 Tháng 11 2017 07:42 -

Mọi người trong xóm ch bi t khóc và trông ch thông tin, mọi th tuy t v ng nh t là lúc này. Bây gi làm gì ngoài hi v ng nh t lúc này, ch có th nói trong b ng r ng: “ Ba i! An toàn nha, mọi người đ ng sao h t c ”. N i tránh trú tr thành tâm bão, nh ng chỉ c thuy n ngoài kia sao ch ng ch i l i c n bão m nh đ n c p 15 gi t c p 15 đ c. M t liên l c là nh ng gì h thông báo, còn tôi hi v ng là nh ng đ i u có th làm lúc này.

Và r i, ba tôi mãi mãi i bi n, mọi người mãi mãi không v . Sinh ra i vùng ven bi n, ch t đi cũng g n li n v i bi n. Bi n là n i tôi khôn l n cũng là n i yên ngh c a ba và nh ng ng dân trong xóm.

Tôi mu n đ c t t n ng m t l n đ v i đi n i nh th ng ba, v i đi n i xót xa cho nh ng ng dân b mình n i bi n c mênh mông. Sóng v ...